

w wyd. Gustawa Seyfartha i, od 1926, w Państw. Wydawnictwie Książek Szkolnych. Mieszkał wówczas przy ul. Sakramentek 8.

Wystawiał jakoby „w Salonie Krak.” (zapewne w krak. TPSP). Na pewno wziął udział w wystawie obrazów i rzeźb w Zakopanem w styczniu 1907. Malował pejzaże z pol. gór i motywy wschodnie (ol.); jego prace znajdowały się w zb. pryw.

Czy wiesz, kto to jest?, red. Łoza S., W. 1938. – Nowa Reforma, 1907 nr 39, s. 2.

U.M.

Sitkiewicz Marcin, malarz, jezuita; ur. 8 XI 1681 Pruchnik k. Jarosławia, zm. 20 III 1760 Krosno. Pracował u jezuitów w Jarosławiu jako najemny krawiec. 30 VII 1716 wstąpił do nowicjatu w Krakowie przy kość. Św. Szczepana. Później jako krawiec pracował w Krasnymstawie (1718-20), Kamieńcu Podolskim (1720-22), Ostrogu (1722-23), Stanisławowie (1723-25) i Lwowie (1725-26). W źródłach wspomniano, że miał wcześniejsze przygotowanie malarskie. Na pocz. 1726 przybył do Krosna, gdzie pod kierunkiem franciszkanina Adama Swacha uczył się malarstwa, przede wszystkim techniki *al fresco*. Najpewniej aż do wyjazdu Swacha do Poznania (w październiku 1726) pomagał mu w wykonaniu malowideł w krośnieńskim kość. Jezuitów. W 1727 S. namalował samodzielnie freski w pokoju obok refektarza oraz w kaplicy sodalicyjnej w tej świątyni; t.r. wykonał również monogram IHS, herby fundatorów i obraz św. Ignacego jako wodza na elewację tegoż kość. od strony miasta (kość. rozebrano w 1807). Być może był autorem dekoracji okolicznościowych krośnieńskiego kość. Jezuitów z 1727 (grób Boży, dekoracje na uroczystość kanonizacji św. Stanisława Kostki i św. Alojzego Gonzagi). Brak informacji o jego późniejszych pracach malarskich. W kolejnych latach notowany był w Lublinie (1733-34), Przemyślu (1734-39), Barze (1739-40), Kamieńcu Podolskim (1740-41), Lwowie (1741-43), Krośnie (1743-45), Przemyślu (1745-46) i w Krakowie przy kość. św. Barbary, gdzie pełnił różne funkcje. Od 1746 do końca życia przebywał w Krośnie.

Poplatek J., Paszenda J., *Słownik jezuitów artystów*, Kr. 1972. – Paszenda J., *O czterech malarzach epoki baroku*, BHS, XXXV, 1973 nr 2, s. 178-179. – *Encyklopedia*

wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy 1564-1995, oprac. Grzebień L., Kr. 1996. – Grzebień L., *Niezachowana kość. jezuicki w Krośnie nad Wisłokiem*, Roczniki Humanistyczne, L, 2002 z. 4, s. 287, 290. – Jank T., *Życie i twórczość malarska brata Adama Swacha (1668-1747)*, Kr. 2017, s. 105.

ANK, T Schn. 824, s. 815-816. – Archivum Romanum Societatis Jesu, Polonica 24-32: *Catalogi triennales 1717-1754*; Polonica 46, 49: *Catalogi breves 1717-1760*; Polonica 58 f. 250-250v: *Historia Collegi Crosnensis 1726-1727*; Polonica 58, f. 51: *Historia Collegii Jaroslawiensis ad S. Joannem 1716*. – Bibl. Ossolińskich, rkps 9550/II: Księga sprawozdań rektorów tzw. Rezygnacji, s. 146. – Österreichische Nationalbibliothek, Wiedeń, rkps 12417: *Historia Collegii Crosnensis*.

J. Paszenda
uzup. P. Kluz

Sitkovius Samuel, stolarz i snycerz w Lesznie; syn Jana, starszego cechu stolarzy w Lesznie (zmarłego 1688). Wzmiankowany wraz ze swym bratem Krystianem (ur. 1682) w związku ze sprzedażą kamienicy po ojcu.

Brosig.

M. Heydel

Sitkowski Edmund, malarz ścienny, ur. ok. 1802 Warszawa (?), zm. 23 X 1863 (w wieku 61 l.) tamże, pochowany na cmentarzu Powązkowskim; syn **Ignacego Sitkowskiego**, malarza, w 1815 porucznika gwardii municypalnej warsz. (ur. ok. 1760-66 Kurów, zm. 9 III 1842 Warszawa), i Katarzyny z Kisielnickich (Kisieleskich, Kisieleskich); żonaty z Salomeą Krüger (Krygier, Kryger), z którą miał co najmniej 4 dzieci (Szczepana, Marcelę Idę, Teresę Bonifację i Tomasza); brat malarza ściennego **Pawła Sitkowskiego** (ur. ok. 1812 Warszawa, zm. 14 IX 1860 tamże) i brat przyrodni malarza ściennego **Romana Tytusa Sitkowskiego** (ur. 30 I 1817 Warszawa, zm. 2 X 1868 tamże, syna Ignacego i Wiktorii z Bielickich *1° voto* Przyłuckiej). W aktach metrykalnych S. określał się zarówno jako malarz pokojowy, jak i artysta malarz. Utrzymywał znajomość ze sztukatorem Wincentym Vincentim, który w 1848 trzymał do chrztu jego syna Szczepana (akt chrztu podpisał również Serafin Leati).